Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26152
Copyright: Admont, Benediktinerstift

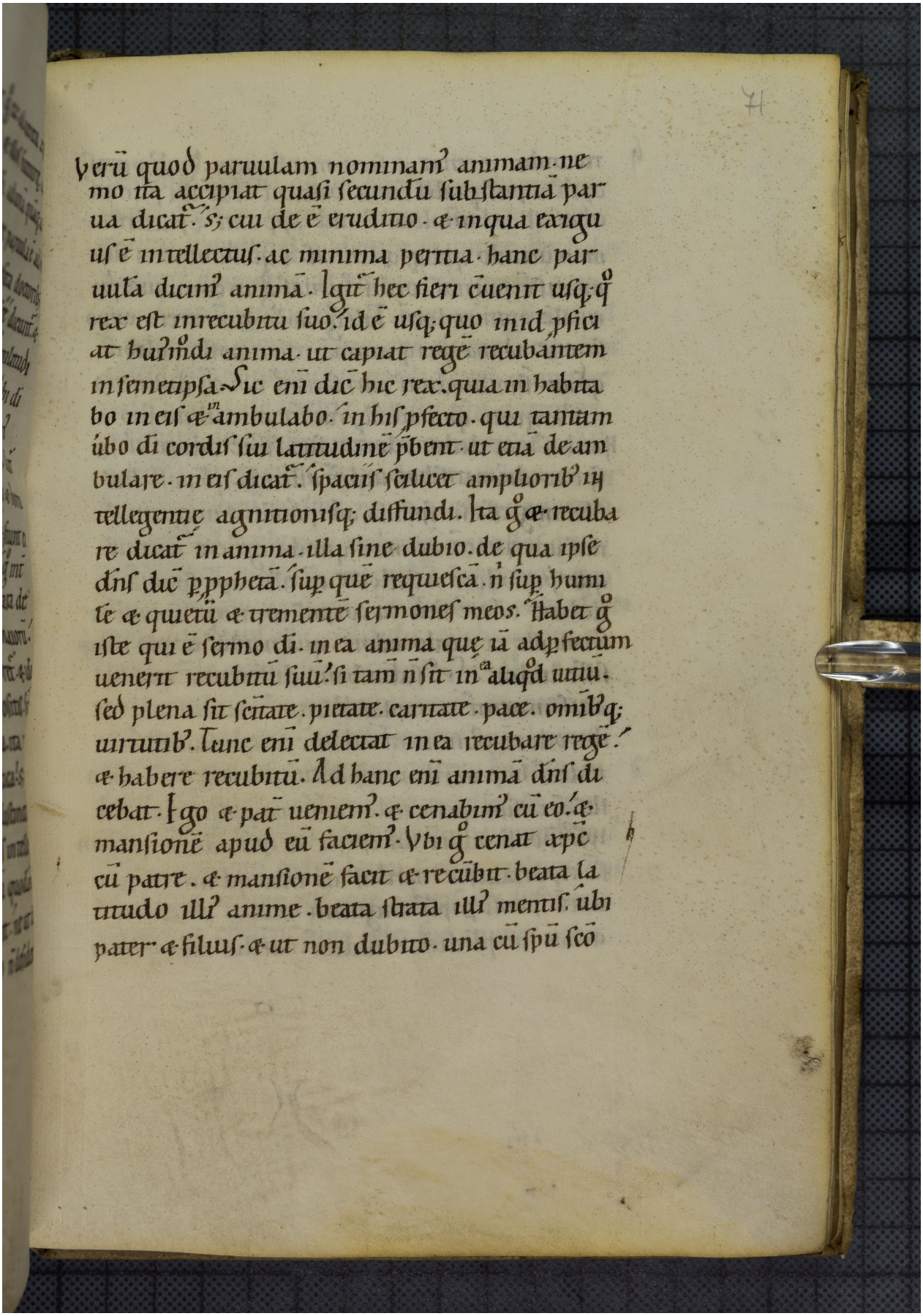

71

verū quod paruulam nominam̃ animam. ne
mo ita accipiat quasi secundū substantiā par
ua dicat. s; cui de ē eruditio. & in qua exigu
us ē intellectus. ac minima pertia. hanc par
uula dicim̃ animā. Igit hec fieri cuenit usq; q̄
rex est in recubitu suo. id ē usq; quo in id pfici
at humidi anima. ut capiat regē recubantem
in semetipsa. Sic enī dic̄ hic rex. quia in habita
bo in eis & ambulabo. in his pfecto. qui tantam
ubo di cordis sui latitudinē pbent. ut etiā de am
bulare. in eis dicat. spacīis scilicet ampliorib̄ in
tellegentie agnitionisq; diffundi. Ita q̄ & recuba
re dicat in anima. illa sine dubio. de qua ipse
dns dic̄ ppheta. sup quē requiescā. n sup humi
le & quietū & trementē sermones meos. Habet q̄
iste qui ē sermo di. in ea anima que ia adp fectum
uenerit recubitū suū. si tam n sit in aliqd uitiū.
sed plena sit sānitate. pietate. caritate. pace. omib̄q;
uirtutib̄. Tunc enī delectat in ea recubare regē.
& habere recubitū. Ad hanc enī animā dns di
cebat. Ego & pat̄ ueniem̄. & cenabim̄ cū eo. &
mansionē apud eū faciem̄. Vbi q̄ cenat xpc
cū patre. & mansionē facit & recūbit. beata la
titudo illī anime. beata strata illī mentis. ubi
pater & filius. & ut non dubito. una cū spū scō